

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžr/107/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200125
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8015200125.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo BACHUREŇ Lipovce, so sídlom Lipovce č. 76, právne zastúpeného Eva Petránová Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Puškinova 16, Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru č. 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP4-2014/041753/SAD z 12. novembra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/5/2015-47 z 20. januára 2016 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/5/2015-47 z 20. januára 2016 vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 80 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku a 537,62 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia, všetko do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právnej zástupkyne žalobcu.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5S/5/2015-47 z 20. januára 2016 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-OOP4-2014/041753/SAD z 12. novembra 2014 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, pozemkový a lesný odbor č. 2014/26670-5/Fi z 11. augusta 2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 80 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 715,48 eura, a to v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a priznané trovy konania

znižil. Podľa žalovaného je výška trov neprimerane vysoká a odôvodnenie rozhodnutia je nezrozumiteľné. Z rozhodnutia krajského súdu nie je jednoznačné, aká suma prislúcha jednotlivým položkám za ten - ktorý úkon právnej služby. Žalovanému nie je jasné, na aké vyjadrenie z 11. marca 2015, ako jeden z úkonov zahrnutých v trovách právneho zastúpenia, právny zástupca poukazuje. Tento právny úkon žalovaný považuje za neúčelný a to vo vzťahu k jeho náhrade žalovaným a predovšetkým z dôvodu, že v danom prípade ide o konanie v rámci správneho súdnictva.

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobca uviedol, že vyjadrenie žalobcu z 11. marca 2015 bolo vykonané na výzvu krajského súdu z 02. marca 2015, ktorou krajský súd žalobcu vyzval, aby sa vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania podľa § 250f ods. 2 O.s.p. Súčasťou predmetnej výzvy bola tiež výzva na predloženie kópie rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP4-2014/041753/SAD z 12. novembra 2014. Právny úkon z 11. marca 2015 bol vykonaný výlučne v záujme klienta, nebol úkonom umelo vytvoreným za účelom navýšenia trov právneho zastúpenia. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu o trovách konania potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Z predloženého spisu najvyšší súd zistil, že Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5S/5/2015-47 z 20. januára 2016 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 80 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 715,48 eura.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o náhradách a odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za tieto právne úkony: príprava a prevzatie, spísanie a podanie žaloby, vyjadrenie z 11. marca 2015 a účasť na nariadenom súdnom pojednávaní dňa 20. januára 2016. Podľa uvedenej vyhlášky krajský súd určil hodnotu jedného právneho úkonu za rok 2015 na sumu 139,83 eura, za rok 2016 na sumu 143 eur, režijného paušálu za rok 2015 na sumu 8,39 eura a za rok 2016 na sumu 8,58 eura. Súhrnná suma za všetky priznané úkony právnej služby bola vo výške 596,24 eura a po zvýšení o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% určil krajský súd celkovú sumu trov právneho zastúpenia na 715,48 eura. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkony zo dňa 16. júna 2015 vyjadrenie žalobcu, predloženie listinných dôkazov a zo dňa 9. septembra 2015 vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 596,24 eura predstavuje sumu 419,24 eura. K tomu najvyšší súd uvádza, že daň z pridanej hodnoty vo výške 20% zo sumy 596,24 eura predstavuje po zaokrúhlení sumu 119,25 eura, a teda krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol sumu dane nesprávne. Je však zrejmé, že išlo len o chybu v písaní, nakoľko celkovú sumu trov právneho zastúpenia spolu s daňou priznal krajský súd vo výške 715,48 eura, a nie v sume 1015,48 eura (čo by bol súčet sumy 596,24 eura a sumy 419,24 eura, ako ich krajský súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia).

Pokiaľ ide o sporné vyjadrenie žalobcu z 11. marca 2015, za ktoré krajský súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu v sume 139,83 eura spolu s prislúchajúcim režijným paušálom v sume 8,39 eura, najvyšší súd nepovažuje v tejto časti rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia za zákonné.

Z predloženého spisu vyplýva, že uznesením č. k. 5S/5/2015-21 z 02. marca 2015 Krajský súd v Prešove vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania podľa § 250f ods. 2 O.s.p. a zároveň aby doručil súdu kópiu rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP4-2014/041753/SAD z 12. novembra 2014. Právna zástupkyňa žalobcu na uvedenú výzvu súdu reagovala podaním z 11. marca 2015, v ktorom vyjadrila svoj nesúhlas s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a zároveň v prílohe tohto podania predložila súdu požadované rozhodnutie.

Úkony právnej služby v občianskom súdnom konaní sú uvedené v § 13a vyhlášky, pričom z dikcie tohto ustanovenia jasne vyplýva, že vyjadrenie žalobcu zo dňa 11. marca 2015 nemožno považovať za žiaden z úkonov výslovne uvedených v § 13a vyhlášky, ani za úkon, ktorý by im bol svojou povahou alebo účelom podobný. Aj zo samotného termínu „úkon právnej služby“ možno nepochybne vyvodit' záver, že sporné vyjadrenie žalobcu zo dňa 11. marca 2015 takýmto úkonom rozhodne nie je. Vyjadrenie, či žalobca súhlasí alebo nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, nemožno považovať za kvalifikovanú odbornú právnu pomoc v prospech klienta, za ktorú by právnomu zástupcovi náležala odmena porovnateľná s odmenou za právne služby uvedené v § 13a vyhlášky. Je tiež potrebné uviesť, že právna zástupkyňa žalobcu sa tomuto samostatnému administratívne úkonu mohla vyhnúť, keby svoje vyjadrenie k prejednaní veci bez nariadenia pojednávania zreteľne predniesla už v podanej žalobe. Taktiež aj pokiaľ ide o doručenie kópie napadnutého rozhodnutia žalovaného, toto malo byť súdu predložené už spolu s podanou žalobou, nakoľko táto povinnosť žalobcovi vyplýva z ustanovenia § 79 ods. 2 O.s.p.

Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru zhodnému s odvolacou námietkou žalovaného, že krajský súd neoprávnene priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za jeden úkon právnej služby, vyjadrenie z 11. marca 2015, nakoľko toto podanie nemožno kvalifikovať ako úkon právnej služby.

Najvyšší súd preto zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/5/2015-47 z 20. januára 2016 vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 80 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku a 537,62 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia, všetko do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právnej zástupkyne žalobcu.

Trovy právneho zastúpenia náležia žalobcovi za tri úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 139,83 eura podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky spolu s prislúchajúcim režijným paušálom vo výške 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhlášky,
  2. podanie žaloby na súd vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 139,83 eura podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. b/ vyhlášky spolu s prislúchajúcim režijným paušálom vo výške 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhlášky,
  3. účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 20. januára 2016 vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 143 eur podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky spolu s prislúchajúcim režijným paušálom vo výške 8,58 eura podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.
- Keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky sa priznaná odmena a náhrady zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, teda o sumu 89,60 eura. Celkové trovy poskytnutej právnej pomoci v prvostupňovom súdnom konaní predstavujú sumu 537,62 eura.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich

náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.